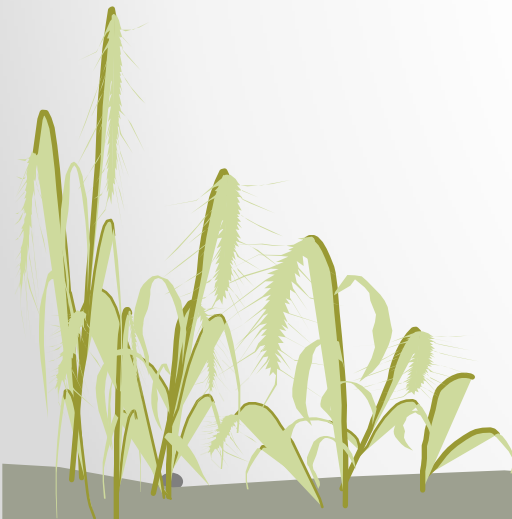

Det store frafald

Lovløshedens hemmelighed

Budskaber til Menigheden
Dansk Bogforlag 1943
Side 252 - 260

Ellen White Zoom

Kapitel 50 - Det store frafald

Jeg blev ført fremad til den tid, da hedenske afgudsdyrkere grusomt forfulgte de kristne og slog dem ihjel. Blodet flød i strømme. De ædle, de lærde og de jævne blandt folket blev alle dræbt uden barmhjerlighed. Rige familier blev fattige, fordi de ikke ville give afkald på deres tro. Trods den forfølgelse og lidelse, disse kristne måtte tåle, ville de ikke sænke banneret. **De bevarede deres gudsyndyrkelse ren.** Jeg så, at Satan frydede sig og jublede over deres lidelser. Men Gud så med stort velbehag på sine trofaste martyrer. Hans kærlighed til de kristne, der levede i hine forfærdelige tider, var meget stor, fordi de var villige til at lide for hans skyld. Enhver lidelse, som de udholdt, **forøgede deres løn i himlen.**

Skønt Satan glædede sig over de helliges lidelser, var han dog ikke tilfreds. Han ønskede at herske over sindet såvel som over legemet. De lidelser, som de udholdt, drev dem kun nærmere til Herren, bragte dem til at elske hverandre og ledte dem til mere end nogensinde at frygte for at fortørne ham. Satan ønskede at lede dem til at mishage Gud; for da ville de miste deres kraft, sjælestyrke og standhaftighed. Skønt tusinder blev dræbt, opstod der andre i deres sted. Satan så, at han mistede sine undersåtter; for selv om de led forfølgelse og død, var de dog sikret for Jesus Kristus som undersåtter i hans rige. Satan lagde derfor sine planer for at føre en mere virkningsfuld kamp mod Guds herredømme og for at omstyrte menigheden. **Han ledte de hedenske afgudsdyrkere til at antage en del af den kristne tro. De bekendte sig til at tro på Kristi korsfæstelse og opstandelse og ville forene sig med Jesu efterfølgere uden en hjerteforandring.** O hvilken frygtelig fare for menigheden! Det var en tid med åndelige kvaler. Nogle mente, at dersom de steg ned og forenede sig med disse afgudsdyrkere, der havde antaget en del af den kristne tro, ville det blive et middel til deres fulde omvendelse. **Satan søgte at fordærve bibelens lære.**

Satan frydede sig over, at så mange faldt, og derpå ophidsede han den faldne menighed til at **tvinge dem, der ville bevare deres kristendom ren, til enten at antage deres ceremonier og billeddyrkelse eller også blive slået ihjel.** Forfølgelsens ild blev atter tændt mod Kristi sande menighed, og millioner blev uden barmhjertighed dræbt.

Det blev fremstillet for mig på følgende måde: En stor skare **hedenske afgudsdyrkere bar en sort fane med billeder af solen, månen og stjernerne.** Denne skare syntes at være meget vild og forbitret. Jeg **fik derpå en anden skare at se, der bar en ren, hvid fane** med indskriften: "Renhed og hellighed for Herren." Deres ansigtstræk var præget af fasthed og himmelsk hengivelse. **Jeg så, at de hedenske afgudsdyrkere nærmede sig dem, og et stort myrderi fandt sted.** De kristne smeltede bort foran dem; men den kristne skare trængte sig tættere sammen og holdt endnu fastere ved fanen. Efter som mange faldt, samlede andre sig omkring fanen og indtog deres pladser.

Jeg så den afgudsdyrkende skare rådslå sammen. **Da det ikke lykkedes dem at bringe de kristne til at vige, enedes de om en anden plan.** Jeg så, at de sænkede deres fane, hvorpå de nærmede sig den standhaftige gruppe af kristne og stillede dem tilbud. I begyndelsen blev disse tilbud fuldstændig afvist. Derefter så jeg den kristne skare rådslå sammen. Nogle sagde, at de ville sænke fanen, gå med på tilbudene og redde deres liv, og at de til sidst ville kunne opnå styrke til at løfte deres fane iblandt hedningerne. **Der var imidlertid nogle få, som ikke ville give efter for denne plan, men standhaftigt foretrak at dø, medens de holdt fanen oppe fremfor at sænke den.** **Dernæst så jeg mange sænke fanen og forene sig med hedningerne,** men de standhaftige og urokkelige greb den på ny og bar den højt. Jeg så, at der stadig var nogle, der forlod den skare, som bar den rene fane, og forenede sig med afgudsdyrkerne under den sorte fane for at forfølge dem, der bar den hvide. Mange blev ihjelslået, men den hvide fane blev båret højt oppe, og der fremstod troende, der samlede sig omkring den.

Jøderne, der først vækkede hedningernes had mod Jesus, skulle ikke undgå straf. Da Pilatus i domhuset betænkte sig på at dømme Jesus, råbte de forbitrede jøder: "Hans blod komme over os og over vore børn!" Opfyldelsen af **denne frygtelige forbandelse, som de nedkaldte over deres hoveder, har jødefolket fået at føle**. Både hedninger og **de, der kaldes kristne**, har været deres fjender. I deres nidkærhed for Kristus, hvem jøderne korsfæstede, mente disse bekendende kristne, at jo mere lidelse de kunne påføre dem, desto mere ville det behage Gud. Mange af de vantro jøder blev derfor dræbt, medens andre blev jaget omkring fra sted til sted og blev straffet på næsten enhver mulig måde.

Men jeg så, at Gud på en vidunderlig måde havde bevaret dette folk og spredt dem ud over jorden, for at de kunne blive betragtet som særlig hjemsøgt af Guds forbandelse. **Jeg så, at Gud havde forladt jøderne som en nation, men at nogle iblandt dem dog vil omvende sig og kunne rive dækket bort fra deres hjerter og indse, at profetien angående dem er blevet opfyldt.** De vil modtage Jesus som verdens frelser og se den store synd, deres nation begik, da de forkastede og korsfæstede ham.

Kapitel 51 - Lovløshedens hemmelighed

Det har altid været Satans hensigt at lede menneskenes sind bort fra Jesus til mennesker og at ødelægge personligt ansvar. **Hans hensigt mislykkedes, da han fristede Guds Søn**, men han havde større held, da han kom til faldne mennesker. **Kristendommen blev fordærvet. Paver og præster dristede sig til at indtage en ophøjet stilling og lærte folket at søge syndsforladelse hos dem i stedet for selv at ty hen til Kristus.**

Folket blev fuldstændig bedraget. **Man lærte dem, at paverne og præsterne var Kristi repræsentanter, medens de i virkeligheden var Satans repræsentanter,** og de, der bøjede sig for dem, tilbad Satan. Folket forlangte bibelen, men præsterne anså det for at være farligt at lade dem få den og kunne læse den på egen hånd, så de kunne skaffe sig oplysning og afsløre deres lederes synder.

Folket blev oplært til at tage imod hvert ord fra disse bedragere som om det var ord fra Guds mund. De udøvede den magt over menneskenes sind, som det alene tilkommer Gud at øve. De, der turde følge deres egen overbevisning, blev udsat for det samme had, som Jøderne lagde for dagen over for Jesus, og myndighederne tørstede efter deres blod.

Jeg blev henvist til en tid, da Satan triumferede i en særlig grad. Skarer af kristne blev på en frygtelig måde dræbt, fordi de ville bevare deres rene gudsdyrkelse. Man hadede bibelen, og der blev gjort anstrengelser for at udrydde den af jorden. **Det blev under dødsstraf forbudt Folket at læse den,** og alle de eksemplarer, man kunne komme over, blev brændt. Men jeg så, at Gud havde en særlig omhu for sit ord, og han beskyttede det. **I forskellige tidsperioder fandtes der kun meget få eksemplarer af bibelen; men han tillod ikke, at hans ord blev tilintetgjort,** for i de sidste dage skulle det udbredes i en sådan udstrækning, at hver familie kunne besidde det. Jeg så, at når der kun var få eksemplarer af bibelen, var den dyrebar og trøsterig for de forfulgte Jesu efterfølgere. Den blev læst i dybeste dølgsmål, og de, der nød denne ophøjede forret, følte, at de havde haft en samtale med Gud, med hans Søn Jesus og med hans disciple. **Men denne velsignede forret kostede mange af dem livet. Hvis de blev opdaget, blev de ført til bøddelens blok, til bålet, eller til fangehullet for at dø af sult.**

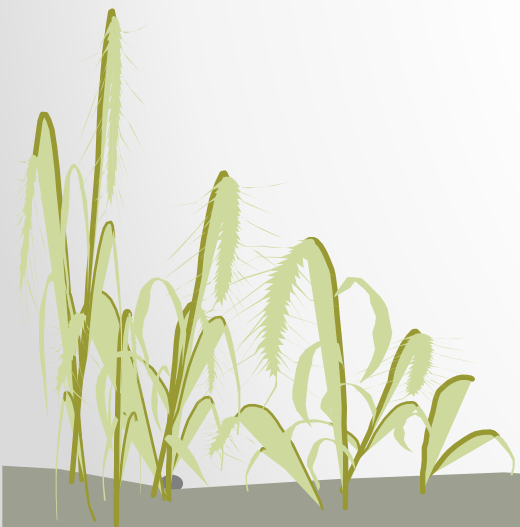
Satan kunne ikke forhindre frelsesplanen. Jesus blev korsfæstet og opstod igen på den tredje dag. Men Satan fortalte sine engle, at han ville udnytte endog korsfæstelsen og opstandelsen til sin egen fordel. Han var villig til, at de, der bekendte sig til troen på Jesus, skulle tro, at lovene angående de jødiske ofringer ophørte ved Kristi død, dersom han kunne drive dem videre og få dem til at tro, at de ti bud også døde med Kristus.

Jeg så, at mange beredvilligt føjede sig efter dette påfund af Satan. Hele himlen grebes af harme, når de så Guds hellige lov blive trådt under fode. Jesus og hele den himmelske hær havde kendskab til Guds lovs beskaffenhed.

De vidste, at Gud ikke ville forandre eller ophæve den. Menneskenes håbløse tilstand efter faldet voldte den dybeste sorg i himlen og bevægede Jesus til at tilbyde at gå i døden for overtræderne af Guds hellige lov. **Hvis denne lov kunne ophæves, kunne menneskene være blevet frelst uden ved Jesu død.** Følgelig gjorde hans død ikke Faderens lov til intet, men løftede den til højhed og ære og håndhævede lydighed mod alle dens hellige bud.

Dersom Guds menighed havde holdt fast ved sin renhed og standhaftighed, kunne Satan ikke have bedraget den og ledet den til at nedtrampe Guds lov. Ved denne dristige plan retter Satan et direkte slag mod grundlaget for Guds herredømme i himlen og på jorden. Hans oprør medførte, at han blev udstødt af himlen. For at redde sig selv ønskede han, at Gud skulle forandre sin lov, men over for hele den himmelske hær blev det ham meddelt, at Guds lov var uforanderlig. **Satan ved, at hvis han kan lede andre til at krænke Guds lov, har han vundet dem for sin sag.** **For enhver, som overtræder denne lov, må dø.**

Dersom menigheden havde holdt fast ved sin renhed og standhaftighed, kunne Satan ikke have bedraget den og ledet den til at nedtrampe Guds lov. Ved denne dristige plan retter Satan et direkte slag mod grundlaget for Guds herredømme i himlen og på jorden. Hans oprør medførte, at han blev udstødt af himlen. For at redde sig selv ønskede han, at Gud skulle forandre sin lov, men over for hele den himmelske hær blev det ham meddelt, at Guds lov var uforanderlig. Satan ved, at hvis han kan lede andre til at krænke Guds lov, har han vundet dem for sin sag; for enhver, som overtræder denne lov, må dø.

Satan besluttede at gå endnu videre. Han fortalte sine engle, at nogle ville blive så nidkære for Guds lov, at de ikke kunne fanges i denne snare. **De ti bud var så tydelige, at mange ville tro, at de stadigvæk var bindende,** og **derfor måtte han kun forsøge at forvanske ét af disse ti bud.** Han påvirkede derfor sine repræsentanter til at søge at forandre det fjerde bud, sabbatsbudet, og derved ændre det eneste af de ti, der påpeger den sande Gud, himlens og jordens Skaber. **Satan fremholdt Jesu herlige opstandelse for dem og sagde, at han ved at opstå på den første dag i ugen forandrede Sabbaten fra den syvende dag i ugen til den første.**

Således benyttede Satan opstandelsen til støtte for sin hensigt. Han og hans engle frydede sig over, at de vildfarelser, de havde foranstaltet, slog så godt an hos **dem, der gav sig ud for at være Jesu venner**. Hvad den ene betragtede med hellig forfærdelse, var en anden villig til at tage imod. Således blev forskellige vildfarelser antaget og forsvaret med nidkærhed. **Guds vilje, der er så tydelig åbenbaret i hans ord, blev til-dækket med vildfarelser og overleveringer, der er blevet fremholdt som om de Guds bud**. Skønt dette himmeltrods-ende bedrag vil få lov til at fortsætte indtil Jesu andet komme, har Gud gennem hele denne tid dog ikke været uden vidner. **Under mørket og forfølgelsen af menigheden har der til enhver været nogle sande og trofaste, der holdt alle Guds bud.**

Jeg så, at engleskaren fyldtes med forbavselse, da den så ærens konge lide og dø; men jeg så, at det ingen forundring vakte hos dem, at livets og herlighedens Herre, han, som fyldte hele himlen med fryd og glans, brød dødens lænker og gik ud af sit fangehus som en sejrrig erobrere.

Hvis derfor en af disse begivenheder skulle mindes ved en hviledag, måtte det være

korsfæstelsen. Men jeg så, at det ikke var hensigten, at nogen af disse begivenheder skulle forandre eller ophæve Guds lov; de afgiver tværtimod det kraftigste bevis på dens uforanderlighed.

Begge disse begivenheder har deres minder. Ved at nyde Herrens nadver, det brudte brød og vintræets frugt, forkynder vi Herrens død, indtil han kommer. Hans lidelse og død bringes os således i frisk erindring. **Mindet om Kristi opstandelse fejrer vi ved at begraves med ham i dåben og opstår af vandgraven i lighed med hans opstandelse for at vandre i et nyt liv.**

Det blev vist mig, at Guds lov vil stå fast til evig tid, og at den vil eksistere på den nye jord i al evighed. Ved skabelsen, da jordens grundvold blev lagt, betragtede Guds sønner med beundring skaberens gerning, og hele den himmelske hærskare råbte af glæde. **Da var det, at sabbatens grundvold blev lagt.** Efter de seks skabelsesdage hvilede Gud på den syvende dag efter alt det værk, han havde udført, og han velsignede den syvende dag og helligede den, fordi han på den dag havde hvilet efter alt sit værk. **Sabbaten blev indstiftet i Eden før syndefaldet og blev holdt af Adam og Eva og hele den himmelske hærskare.** Gud hvilede på den syvende dag, velsignede den og helligede den. **Jeg så, at Sabbaten aldrig vil blive afskaffet, men at de genløste og hele engleskaren vil fejre den til den store Skabers ære i al evighed.** "

Tak for i aften

